

**DET KONGELIGE
ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENT**

Fornyings- og administrasjonsdepartementet
Postboks 8004 Dep
0030 OSLO

FORNYINGS- OG ADMINISTRASJONSDEPARTEMENTET
- 6 JUNI 2008
ARKIVKODE: 411
SAKSNR: 200800301-182

Deres ref
200800301

Vår ref
200801181-/ILB

Dato
06.06.2008

Høring - NOU 2007:12 Offentlig innkreving

Det vises til brev fra Fornyings- og administrasjonsdepartementet m/vedlegg.

Under følger Arbeids- og inkluderingsdepartementets høringsuttalelser til NOU 2007:12 Offentlig innkreving. Høringsuttalelser fra underliggende instanser følger i vedlegg.

I NOU 2007:12 Offentlig innkreving foreslås det at statlig innkreving av misligholdte krav samles i en etat underlagt Finansdepartementet. Dette forutsettes også å gjelde bidragsinnkrevingen ved Arbeids- og velferdsetatens innkrevingssentral, iallfall i prinsippet. Det er noe uklart om man har sett særproblemene knyttet til bidragsinnkrevingen. Løsning av disse problemene blir ikke omtalt. Det nevnes imidlertid at man ser for seg at deler av Arbeids- og innkrevingssentralens oppgaver bør fortsette som nå, dvs. ikke integreres i fellesløsningen.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet har mottatt kopi av Arbeids- og velferdsdirektoratets uttalelse i saken 7. mai 2008, der det gis en konkret redegjørelse for særtrekkene ved innkrevingen av underholdsbidrag. Det pekes på at grunnlaget for en beslutning om overføring av dette området til en felles statlig etat foreløpig ikke er til stede. Det vil eventuelt kunne være en problemstilling om det i det hele er noe å hente på å slå bidragsinnkrevingen sammen med innkrevingen av skattekrav og bøter mv. Vi antar imidlertid at et fellesskap mht. tekniske løsninger i en viss utstrekning vil kunne være aktuelt og fordelaktig, og kan også støtte det som blir sagt i innstillingen om et samarbeid mellom dagens innkrevingssaktører.

Postadresse
Postboks 8019 Dep
0030 Oslo

Kontoradresse
Einar Gerhardsens plass 3

Telefon
22 24 90 90
Org no.
983 887 457

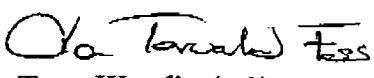
Administrasjons- og
utviklingsavdelingen
Telefaks
22 24 87 11

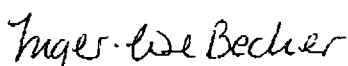
Saksbehandler
Inger-Lise Becher
48874

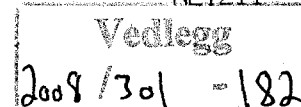
Arbeids- og inkluderingsdepartementet vil for øvrig på generelt grunnlag slutte seg til de vurderinger som forslagene i NOU 2007:12 er et uttrykk for. Offentlig innkreving har i lang tid vært fragmentert. Dette har hatt uheldige konsekvenser, blant annet i form av nedleggelse av trekk i lønn fra en rekke offentlige kravhavere uten at dekningslovens debitorvern er blitt ivaretatt. Vi antar at den fragmenterte organiseringen heller ikke har fremmet en effektiv innkreving.

Vedlegg: 2

Med hilsen

for Tone Westlie (e.f.)
avdelingsdirektør

Inger-Lise Becher
førstekonsulent

ARBEIDS- OG VELFERDSREKTORATET

Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8019, Dep.

0030 OSLO

Deres ref.: 200801181-/STG

Vår ref.: 08/3559

Dato: 7. mai 2008

HØRING – NOU 2007:12 OFFENTLIG INNKREVIING

Vi viser til Fornyings- og administrasjonsdepartementets høringsbrev av 20.02.08 med høringsfrist 02.06.08. Videre viser vi til Arbeids- og inkluderingsdepartementets brev av 10.03.08 hvor Arbeids- og velferdsdirektoratet blir bedt å sende eventuelle merknader til AID innen 07.05.08 slik at direktoratets og departementets merknader kan samordnes.

Generelt om forslaget

Arbeids- og velferdsdirektoratet er enig i at det kan være fordeler ved å samle statlig innkreving av misligholdte krav i en etat. Vi har ingen prinsipielle motforestillinger mot at dette administrativt legges under ett departement og eventuelt ett direktorat. Det er grunn til å anta at det gjennom organisatoriske endringer kan ligge et potensial for å bedre den offentlige innkrevingen totalt sett. Dette gjelder både i forhold til ressursbruk, innkreivingsresultater og en betydelig del av involverte parter.

Det er likevel forhold som må utredes nærmere før vi eventuelt kan gi en klar tilslutning til forslaget. Dette gjelder særlig i forhold til innkreving av barnebidrag som reiser spesielle problemstillinger som er lite omtalt i utredningen, og som vi mener bør utredes videre før det kan fattes en beslutning. Vi kommer nærmere tilbake til dette nedenfor. For innkreving av andre krav som er tillagt Arbeids- og velferdsetaten, reiser det seg ikke de samme problemstillingene.

Innkreving av andre krav enn barnebidrag

Arbeids- og velferdsetatens innkreivingsentral har en rekke andre innkreivingsoppgaver enn innkreving av barnebidrag, og ytterligere oppgaver vurderes overført. Det største området utenom bidragssakene er tilbakekreving av feilutbetalte ytelser. Her vil det offentlige være kravhaver, og brukerperspektivet er et annet enn i bidragssaker med private kravhavere. For andre typer krav enn bidragskrav kan det således være hensiktsmessig å skille mellom ordinære kreditoroppgaver og tvangsinnfordring og overføre tvangsinnfordringen til en ny enhet. Vi støtter derfor forslaget når det gjelder denne typen krav, men understreker at problemstillingene omkring de IKT- messige og formelle grensesnittene ikke må undervurderes. Det må gjøres et grundig forarbeid på detaljnivå omkring de enkelte kravtypene før det eventuelt tas endelig beslutning om overføring. Dette vil

ARBEIDS- OG VELFERDSREKTORATET

Postadresse: Postboks 5 St. Olavs Plass // 0130 OSLO
Besøksadresse: C J Hambros plass 2 // 0164 OSLO
Tel: 21 07 00 00 // Fax: 21 07 00 01
www.nav.no

naturlig nok føre til administrative og økonomiske konsekvenser, men omfanget av dette er det vanskelig å si noe om før en slik gjennomgang er foretatt.

Innkrevning av barnebidrag

Dette er det største fagområdet som hører under Arbeids- og velferdsetatens innkrevningssentral. Innkrevning og utbetaling av barnebidrag og bidragsforskudd skiller seg på mange måter fra andre typer krav som innkreves av innkrevningssentralen eller av annen innkrevingsmyndighet.

Dersom innkrevningen av bidrag skal deles mellom flere aktører, vil det måtte bety at penger må overføres fra den nye enheten til bidragsreskontroen for utbetaling og fordeling. En slik løsning vil være kompliserende og vil kunne føre til forsinkede utbetalinger og dårligere service for bidragsmottakere. Dette dreier seg om et betydelig antall saker. Vi viser til at det i bidragssaker legges ned lønnstrekk for fremtidige og uforfalte terminer dersom en sak har vært misligholdt (bidragsinnkrevingsloven § 11 andre ledd).

Barnebidrag fastsettes lokalt i de nyopprettede fylkesvise forvaltningsenhetene i NAV. De samme enhetene fatter også vedtak om bidragsforskudd. Bidragsforskudd utbetales når bidraget ikke betales i rett tid eller bidraget er fastsatt til et lavere beløp enn forskuddssatsen. Det offentlige trer inn i kravet på bidrag for et beløp tilsvarende det som er utbetalt i forskudd.

Bidragsinnkrevning innebærer således innkrevning av både offentlige og private krav. På den private siden kan det være flere mottakere i samme sak. Når bidraget blir betalt eller innfordret, må dette fordeles mellom ulike kravhavere. Det er viktig å få frem at mellomværende mellom partene er knyttet til hvert enkelt barn, og at det ofte er flere barn inne i bildet, noe som igjen fører til økt kompleksitet i reskontroen. Dersom det er gjeld i saken, fordeles innbetalingen forholdsmessig mellom kravhaverne etter en viss prioritering i henhold til de ulike gjeldspostenes alder. Fastsettelsesreglene for bidrag er til dels svært kompliserte, og det skjer hyppige endringer av størrelsen på bidraget også med tilbakevirkning.

For å håndtere bidragsordningen både når det gjelder fastsettelse, innkrevning og regnskapsføring som må tilfredsstille kravene i Økonomireglementet, er det nødvendig med en omfattende systemstøtte. Hvis bidragsinnkrevningen skal skilles mellom flere instanser, må det være avklart om det er mulig å håndtere systemmessige forhold på en hensiktsmessig måte.

Utvalget definerer brukere som skyldnere. I bidragsinnkrevningen er det et sterkt fokus på bidragsberettigede som viktigste brukergruppe. Dette merkes spesielt på henvendelser til innkrevningssentralen dersom bidragene ikke blir utbetalt som mottaker forventer. Det er viktig for brukerne at en splittelse av innkrevingsoppgavene ikke fører til forsinkelser i forhold til i dag. Dette kan være en sårbar brukergruppe da pengene skal gå til løpende forsørgelse av barn. Det er derfor svært viktig med effektive prosesser. Likedan kan det gi uheldige virkninger, sett fra et brukerperspektiv, at de private partene må forholde seg til forskjellige instanser under ulike styringslinjer dersom innkrevningen splittes opp.

Spesielle faktorer som vanskeliggjør å skille bidragsinnkrevingen mellom flere instanser.

Bidragsinnkrevingen og regnskapsføring er en del av en større verdikjede. Når forvaltningsenheten i NAV beregner bidraget, benyttes fellesmoduler med opplysninger om partene og egen modul for å beregne bidraget. Når vedtaket fattes, fører det til oppdatering i tre andre hovedmoduler i følgende rekkefølge:

- 1) Bisys, som er saksbehandlersystem hvor opplysninger om vedtaket er lagret. Vedtaket sendes Oppdragssystemet.
- 2) Oppdragssystemet som omdanner vedtaket fra Bisys til månedsvise perioder og lagrer historikk over beløp som er fastsatt. Oppdragssystemet videregir denne informasjonen til Elin-systemet
- 3) Elin-systemet, som Innkrevingssentralen benytter, regnskapsfører og innkrever bidraget. Når pengene er innkrevd, blir de fordelt til kravene i reskontro etter helt spesielle regler som kun gjelder for bidragskrav. Penger fordelt til private krav går ut av Elin og tilbake til Oppdrag som i sin tur sender pengene for utbetaling til mottaker til en felles modul som benyttes for alle stønadsutbetalinger fra arbeids- og velferdsetaten.

I løpende bidragssaker påløper nytt bidrag hver måned med det beløpet som den bidragspliktige er pålagt å betale, og beløpet indeksreguleres en gang i året. Dersom bidraget uteblir, utbetales bidragsforskudd (er innvilget i de fleste saker). Dette er tilpasset i de tre systemene slik at det blir dannet korrekte krav for innkreving, fordeling og utbetaling hver måned.

Regnskapsføring må skje i flere dimensjoner. Det må holdes rede på hva den bidragspliktige skylder staten (forskuddutbetalinger), hvor mye den bidragspliktige skylder bidragsmottaker/barnet og hvor mye staten skylder bidragsmottaker (forventet forskuddsutbetaling).

I de fleste saker vil det bli fattet endringsvedtak, ofte med tilbakevirkende kraft. Når det nye vedtaket fattes, må det tas hensyn til de opplysninger som ligger i de tre systemene. Når et vedtak gir tilbakevirkende kraft, blir det nytt bidragsbeløp for perioder som er allerede er påløpt. Gammel og ny sats må sees opp mot hverandre, og det må "tolkes" hvordan dette skal påvirke regnskapet. Dette gjelder endring av både bidragssats og forskuddssats. Det er kompliserte systemmessige løsninger som må til for at dette skal posteres korrekt.

Utvalgets vurdering om på sikt å innføre en felles reskontro antas å by på store utfordringer basert på kommunikasjon med dagens bidragsløsning, jf punkt 5.4.4. Bidragsløsningen er ulik en ordinær reskontro ved at den ivaretar et trepartsforhold. Løsningen benyttes ved utbetalinger til mottaker, i tillegg til oversikt over mellomværendet mellom skyldner og innkrevingssentralen.

Utvalget fremholder at samordning er viktig overfor brukere som arbeidsgivere og skyldnere med betalingsproblemer. Vi stiller spørsmål ved om dette langt på vei kan avhjelpes gjennom de foreslåtte endringene i tvangsfullbyrdsloven §§ 7-21 og 7-25 (Ot.prp. nr. 66 (2004-2005)) om registrering av utleggstrekk og intet til utlegg i løsereregisteret. Uansett må de fordelene man oppnår, avveies mot ulempene det vil bli for den viktige brukergruppen av bidragsberettigede og pliktige, som vil få ulike instanser å forholde seg til og en forsinket pengeformidling.

Alternativ løsning

En alternativ løsning, som ikke er vurdert av utvalget, er å la den nye etaten ivareta både ordinær innbetaling, tvangsinnkrevingen og utbetaling av barnebidrag og bidragsforskudd. Det er fordelaktig at dette ikke er splittet. Løsningen må imidlertid kunne samhandle elektronisk med Bisys, og regnskapene må kunne justeres i takt med endringene av bidragene og forskuddene med tilbakevirkende kraft. En slik eventuell løsning kan tenkes gjennomført ved at det inngås en tjenesteavtale mellom enhetene. Dersom det skulle anses som hensiktsmessig å utrede dette spørsmålet nærmere, bistår vi gjerne i det videre arbeidet.

Eierskap til kravene

Vi er enige i utvalgets vurdering i punkt 6.2.3.2 om at den nye innfordringsetaten ikke bør overta eierskapet til kravene. Vi forutsetter da at eier av kravet har full instruksjonsmyndighet i forhold til det enkelte krav, f.eks instruksjon om oppsettende virkning, sletting av utlegg etc. Det er også et viktig moment, som utvalget påpeker, at dersom det oppstår tvist om kravets grunnlag, er det eier som må ha ansvaret.

Innkrevingsgrunnlagene i Arbeids- og velferdsetatens innkrevingssentrals saker er særlige tvangsgrunnlag. Dette innebærer at også det underliggende materielle forhold kan påklages til tingretten i forbindelse med klage på innfordringen. Tingretten må da ta prejudisiell stilling til om f.eks et vedtak om barnebidrag er korrekt. Dersom retten finner dette tvilsomt, kan saken bli overført til søksmåls former. Det er da det mest rasjonelle at Arbeids- og velferdsetaten fremdeles er eier av kravet og har søksmålskompetansen i forhold til den videre rettslige behandlingen.

I denne forbindelse vil vi påpeke at det svært ofte er tvist om grunnlaget for kravet i saker om barnebidrag. For dette området er det således ikke korrekt at det sjelden vil foreligge tvist om grunnlaget for kravet, slik som utvalget antar. Det er imidlertid få saker som blir overført av tingretten til søksmåls former. De fleste saker der det er tvist om underliggende vedtaket, blir endelig avgjort ved den ordinære klagebehandlingen.

Oppsummering

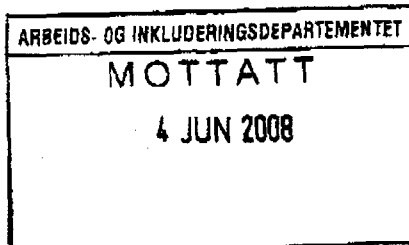
Arbeids- og velferdsdirektoratet støtter prinsipielt forslaget om å samle misligholdte offentlige krav i en etat. Deler av Arbeids- og velferdsetatens kravportefølje bør kunne overføres til den nye etaten.

Arbeids- og velferdsdirektoratet fraråder en oppdeling av innkrevingen på bidragsområdet. Dersom det er ønske om en nærmere utredning av alternative løsninger, bistår vi gjerne i arbeidet.

Med vennlig hilsen

Tor Saglie
Arbeids- og velferdsdirektør

Hilde Olsen
Direktør Pensjon og ytelser

Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8019 Dep

0030 Oslo

**Norske
Inkassobyråers
Forening**

Thor Dahlsgt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 95 60 . Fax: 33 46 93 13
Mobil: 907 43 530
E-Mail: post@inkasso.no
Bankgiro: 2490.45.31525
Org.nr.: 971 317 612
www.inkasso.no

Sandefjord, 02.06.2008

Deres ref.: 2004001181

HØRINGSNOTAT- NOU 2007:12, OFFENTLIG INNKREVNING

Norske Inkassobyråers Forening, (heretter benevnt som NIF) oversender med dette sine uttalelser til NOU 2007:12, Offentlig innkreving en utredning fra et utvalg oppnevnt av Fornyings- og administrasjonsdepartementet.

Høringsfrist 2. juni 2008

Følgende skal bemerkes:

Generelle kommentarer:

NIF forstår at bakgrunnen for utredningen er ønsket om å forenkle og samordne den offentlige innkrevingen. Dette er i seg selv en god tanke, men NIF tror imidlertid at de negative økonomiske konsekvenser en gjennomføring av dette forslaget vil medføre, vil overstige verdien av en mulig forenkling og samordning. NIF kan ikke se at utredningen gir grunnlag for å anta at den offentlige innfordringsprosess vil bedres gjennom utvalgets anbefaling.

NIF representerer de private inkassatorer som også i dag forestår innfordring for statlige og kommunale virksomheter. Utvalgets forslag innebærer en sterk sentralisering av statlige krav og skattekrav. Slik vi forstår utvalgets forslag vil den enkelte kreditor i liten grad ha styringsmulighet over den innfordringsprosess som utvalget foreslår. Dette anser vi svært uheldig. Vår erfaring er at en god innfordringsprosess krever en differensiert behandling som både tar hensyn til den enkelte kreditors overordnede mål og strategi og ikke minst den enkelte skyldners situasjon. Den private inkassobransje har gjennom en årrekke sørget for å tilføre stat og kommune betydelige reduksjoner i tap på fordringer på de områder hvor stat og kommune har valgt å sette ut disse tjenestene. Dette har videre medført at interne ressurser er blitt frigjort til å utføre andre oppgaver i forvaltningen.

Utredningen og forslaget har etter NIFs syn åpenbare mangler idet den ikke har klart å bringe fram tilstrekkelig dokumentasjon til å forklare sine anbefalinger. Det faktum at utvalget verken har utført egne analyser av hvor

Medlem av Federation of European National Collection Associations

godt eller dårlig innkrevningsvirksomheten fungerer, samt at det ikke er utarbeidet fullstendige kost-nytte analyser eller grundige samfunnsøkonomiske beregninger, gjør at NIF har problemer med å se hvordan utvalgets konklusjon og anbefalinger er kommet frem. Tatt i betraktning den informasjon man har tilgjengelig fra Danmark som har gjennomført en endring som likner på utvalgets anbefaling, så viser erfaringene herfra, at en sentralisering vil føre til tapte inntekter. Den danske riksrevisjonen viser i sin rapport av 30. november 2006 til at skattegjelden har hatt en økning etter at staten tok over innfordringen. Man burde med denne informasjon tilgjengelig, kunne forvente at utvalget i større grad fokuserte på disse problemstillingene. NIF vil anta at det ikke i seg selv er tilstrekkelig til å begrunne sentralisering av innkrevningsarbeidet at man oppnår en forenkling og samordning.

Effekten av en statliggjøring er fortsatt ikke utredet, og det er vanskelig å argumentere for at det er noe å tjene på en statliggjøring av innkrevingen.

Høy løsningsgrad og gode resultater på den private innfordring

Utredningen går i liten grad inn på alternative løsninger til en sentralisering. Flere offentlige oppgaver legges i dag ut på anbud. En slik løsning er i liten grad vurdert av utvalget for offentlig innkreving. Vi mener dette er en mangel ved utredningen. Norske inkassotjenester er i verdenstoppen. Årsakene til dette er flere, men vi vil trekke fram at markedet for inkasso i Norge er svært modent, strengt lovregulert og er preget av en sterk konkurranse og benchmarking mellom de ulike aktørene om kundene. Dette har gitt seg utslag i forbedret leveranse i form av høyest mulig løsningsgrad, lavest pris og best kvalitet til våre kunder.

Inkassotjenester i Norge er underlagt tilsyn av både Kredittilsynet og Datatilsynet. Våre tjenester leveres med høy faglig kompetanse, solide og innovative IT systemer som sammen sikrer effektive og gode betalingsløsninger til beste for både kreditorer og debitorer.

Kommunale og statlige kreditorers selvstyre

I en god innfordringsprosess vil det etter vår oppfatning alltid være kreditor som godkjenner de mål og prosesser som fastlegges, mens en eventuell ekstern inkassator med sin faglige kompetanse legger grunnlag for at de valg som gjøres er så optimale som mulig ut fra kreditors overordnede målsetting. Det vil være store forskjeller mellom de forskjellige offentlige kreditorer. For å oppnå en innfordring som hensyntar den enkelte kreditors overordnede mål er det nødvendig med differensierte kreditortilpassede løsninger. I tillegg må løsningene hensynta den enkelte skyldners situasjon.

En statlig innfordringsetat vil etter NIFs syn etter all sannsynlighet medføre mer standardiserte løsninger med mindre rom for dialog med skyldner enn det de private aktørene kan tilby. Etter vår oppfatning ligger den norske inkassobransjen langt foran det offentlige hva gjelder innovative løsninger på dette feltet som etter vårt syn bør nyttiggjøres mer aktivt av det offentlige.

Et alternativ til en sentral løsning er at staten stiller krav til måloppnåelse for de enkelte offentlige kreditorer. Slike mål kan fastsette krav til løsningsgrad, kvalitet i prosessen og ivaretagelse av hensynet til skyldner. På denne måten vil man kunne oppnå de ønskede mål uten en stor omlegging med betydelige kostnader og risiko for en forverret situasjon slik man har opplevd i Danmark..

Eventuell statliggjøring vil medføre betydelige overgangskostnader

Statliggjøring av innkrevingen vil medføre betydelige overgangskostnader. Det skal etableres nye kontorer med de etablerings-, drifts- og planleggingskostnader det medfører, nye IT systemer etc. Besparelsene på kommunal side ved å fjerne noen få ansatte i hver kommune, som normalt har kontorfellesskap med den øvrige kommunale administrasjon, blir minimale. Ansettelse, opplæring og kompetanseoppbygging for den nye innfordringsenheten vil medføre en betydelig utfordring. Det er grunn til å tro at etableringen av en felles innfordringsenhet vil påføre staten store og unødvendige kostnader som i realiteten ikke vil gi fordeler som kan forsvare disse investeringene.

Medlem av

Federation of European National Collection Associations

Konsekvensene er ikke utredet

Konsekvensene av eventuell sentralisering er mangelfullt utredet. Spørsmål som om hvordan en eventuell statliggjøring skal skje, etableringer av lokaler og utstyr, utvikling av nye IT-systemer etc. er svært summarisk behandlet og inneholder ikke kostnadsestimater. Det er grunn til å peke på at dette trolig vil ta flere år og at utvikling av effektive IT-systemer, alene vil koste det offentlige flere milliarder kroner. Mangelen på analyser og konsekvensvurderinger av eventuell statliggjøring av innkrevingen er en stor svakhet ved utredningen. Det er ikke dokumentert at det vil gi gevinster verken for samfunnet eller for brukerne. Utredningen side 121 peker derimot på at det ut fra samfunnsøkonomiske effektiviseringshensyn kan være hensiktsmessig å bruke profesjonelle (private) innfordrere framfor egeninkasso.

Konkurransesvridning

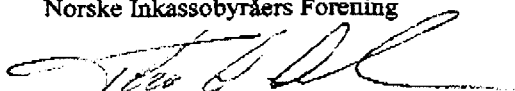
NIF er svært kritisk til en samling av offentlig innkreving som vil ha egen namsmannskompetanse og "prioritet" foran tilsvarende krav. Som eksempel er det lite som tilsier at et ordinært lånekrav fra Statens pensjonskasse skal gis prioritet foran innfordringen av et tilsvarende låneengasjement fra en privat finansieringsinstitusjon. Dette vil medføre en urimelig forskjellsbehandling av kreditorer som skal og bør operere på like vilkår.

Stimulere til konkurranse – konkurranseutsetting av deler av prosessen

NIF er overbevist om at en sunn konkurranse mellom de ulike innfordringsaktører gir den mest kostnadseffektive og kvalitativt beste tjeneste. Staten bør stimulere til at en slik konkurranse kan fortsette til glede for staten selv som kreditor, kommunene og de øvrige kreditorer og skyldnerne. Dette sikrer en sunn økonomi, riktig pris og kvalitet på tjenestene. Staten kan ved å sette kvalitetsmål for leveransene sørge for at alle aktører gis like muligheter for å oppfylle det offentlige krav. Dette kan enkelt tilrettelegges ved bruk av rammeavtaler.

NIF er overbevist om at samfunnet som helhet er best tjent med at innfordringskompetansen til private profesjonelle aktører nyttiggjøres til beste for stat, fylkeskommune og kommune. En samarbeidsmodell med rammeavtaler vil etter vår vurdering være det beste alternativ det offentlige som kreditor og landets borgere som debitorer har med tanke på en profesjonell, kostnadseffektiv innfordring med høy kvalitet.

Med vennlig hilsen
Norske Inkassobyråers Forening

Thor A. Andersen
Generalsekretær

Medlem av

Federation of European National Collection Associations